

KOMISJA
EUROPEJSKA

Bruksela, dnia 12.4.2018r.
SWD(2018) 91 final

DOKUMENT ROBOCZY SŁUŻB KOMISJI

**KONSULRACJE Z ZAINTERESOWANYMI STRONAMI - STRESZCZENIE
SPRAWOZDANIA**

Towarzyszący dokumentowi:

Wniosek

DYREKTYWA PARLAMENTU EUROPEJSKIEGO I RADY

**w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w relacjach między przedsiębiorstwami w
łańcuchu dostaw żywności**

{COM(2018) 173 final} - {SWD(2018) 92 final} - {SWD(2018) 93 final}

Spis treści

1. Wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami	2
2. Streszczenie wyników konsultacji z zainteresowanymi stronami	2
2.1. Wstępna ocena skutków	2
2.2. Otwarte konsultacje publiczne	3
2.3. Kwestionariusz skierowany do przedsiębiorstw	7
2.4. Kwestionariusz skierowany do organizacji konsumenckich	7
2.5. Kwestionariusz dla organów publicznych państw członkowskich	8
2.6. Warsztaty akademickie Wspólnego Centrum Badawczego na temat nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności	8
2.7. Spotkania <i>ad hoc</i> z zainteresowanymi stronami uczestniczącymi w łańcuchu dostaw żywności	8
2.8. Grupy dialogu ze społeczeństwem obywatelskim	9

1. Wyniki konsultacji z zainteresowanymi stronami

Proces konsultacji z zainteresowanymi stronami określono w strategii konsultacji¹ i przeprowadzono w okresie 17 lipca – 6 grudnia 2017 r.

Zainteresowane strony zaproszono do przedstawienia uwag i dowodów dotyczących określenia problemu, celów polityki i zasadności działań UE, wariantów polityki i prawdopodobnego wpływu tych wariantów polityki oraz na temat problemów dotyczących wdrażania, w tym monitorowania i egzekwowania. Konsultacje z zainteresowanymi stronami spełniają wymogi wytycznych w sprawie lepszego stanowienia prawa.

2. Streszczenie wyników konsultacji z zainteresowanymi stronami

2.1. Wstępna ocena skutków

Wstępna ocena skutków spotkała się ze znacznym zainteresowaniem, co przełożyło się na 66 wypowiedzi różnych zainteresowanych stron². Rolnicy lub organizacje rolnicze stanowili 33 % tych zainteresowanych stron, władze państw członkowskich – 17 %, organizacje pozarządowe – 15 %, przetwórcy i ich organizacje – 11 %, detaliści i ich organizacje – 8 %, a inni respondenci (środowisko akademickie, związki zawodowe, handlowcy i osoby anonimowe) – 17 %. Należy zauważyć, że proces otrzymywania informacji zwrotnych w ramach wstępnej oceny skutków nie ma struktury kwestionariusza. Zamiast tego analizowano otrzymane wypowiedzi w systematyczny sposób *ex post* pod kątem odpowiednich informacji.

91 % respondentów przyznało, że nieuczciwe praktyki handlowe mają miejsce w łańcuchu dostaw żywności (5 % nie odpowiedziało, a 5 % nie zajęło jasnego stanowiska). 76 % respondentów stwierdziło, że nieuczciwe praktyki handlowe przyczyniły się do powstania istotnego problemu, a 14 % że się nie przyczyniły³. 5 % respondentów stwierdziło, że nieuczciwe praktyki handlowe mają miejsce, ale że ich ogólny wpływ na łańcuch dostaw żywności pod względem skuteczności jest pozytywny.

71 % respondentów uważa, że istnieje potrzeba podjęcia działań na szczeblu UE (od 64 % w przypadku „innych” do 90 % w przypadku organizacji pozarządowych; w przypadku rolników – 82 %, państw członkowskich – 73 %, przetwórców – 71 %), oprócz detalistów (100 % detalistów uważa, że UE nie powinna podejmować działań).

Tylko 5 % respondentów wypowiedziało się na temat włączenia produktów spożywczych do zakresu przedmiotowej inicjatywy lub wyłączenia z niej tych produktów, w większości opowiadając się za włączeniem. 41 % respondentów zgłosiło uwagi na temat zakresu, w jakim należy uwzględnić podmioty z łańcucha dostaw żywności, przy czym 82 % spośród nich było za objęciem całego łańcucha dostaw (odstępstwo stanowił sektor przetwórstwa, w którym tylko 57 % respondentów opowiadało się za objęciem działaniami całego łańcucha dostaw).

20 % respondentów wspomniało o czynniku strachu, ogólnie uważając, że ten wpływ istnieje i jest istotny. 62 % respondentów uważało, że powinna istnieć możliwość składania anonimowych skarg,

¹ Komisja Europejska, [Strategia konsultacji](#) – Inicjatywa na rzecz poprawy funkcjonowania łańcucha dostaw żywności, 2017 r.

² Poszczególne wypowiedzi podano na stronie internetowej poświęconej [wstępnej ocenie skutków](#).

³ W pozostałych podsekcjach wstępnej oceny skutków pominięto odsetki stanowiące „brak odpowiedzi” lub prezentujące „niejasne stanowisko”.

a 38 %, że nie powinna. 92 % respondentów uważało, że powinny istnieć sankcje wobec osób prowadzących nieuczciwe praktyki handlowe, 8 % uważało, że nie powinny. 17 % respondentów wspomniało o współpracy między władzami państw członkowskich, w większości popierając tę współpracę.

2.2. Otwarte konsultacje publiczne⁴

Przegląd respondentów

Wyniki otwartych konsultacji publicznych były spójne z wynikami ACI. Otwarte konsultacje publiczne prowadzono przez trzy miesiące w okresie 25 sierpnia–17 listopada i w ich wyniku otrzymano łącznie 1 432 odpowiedzi (56 %, tj. 803 odpowiedzi, od osób fizycznych i 44 %, tj. 628 odpowiedzi, od organizacji). 71 % osób fizycznych stwierdziło, że zajmuje się rolnictwem (570 odpowiedzi), a 29 %, że nie zajmuje się rolnictwem (233 odpowiedzi). Organizacjami, które się wypowiedziały, były głównie przedsiębiorstwa prywatne (38 % odpowiedzi od organizacji), stowarzyszenia przedsiębiorców i zawodowe (31 %) oraz organizacje pozarządowe (20 %). Jeżeli chodzi o sektor działalności, odpowiedzi organizacji pochodziły od producentów rolnych (53 % odpowiedzi od organizacji); z sektora rolno-spożywczego (22 %); z sektora handlowego (7 %); od organizacji społeczeństwa obywatelskiego (7 %); z sektora sprzedaży detalicznej (4 %); od organizacji badawczych (1 %) oraz od „innych” (6 %).

Grupę „przedsiębiorstwa prywatne” można jeszcze podzielić pod względem rozmiaru przedsiębiorstwa (liczby pracowników). Odpowiedzi od małych i średnich przedsiębiorstw (MŚP) stanowiły 81 % odpowiedzi przedsiębiorstw prywatnych. Wypowiedzi dużych przedsiębiorstw (tych zatrudniających ponad 250 pracowników) stanowiły 19 % wszystkich wypowiedzi przedsiębiorstw prywatnych.

Jeżeli chodzi o państwa członkowskie, najwięcej odpowiedzi otrzymano z Niemiec (łącznie 29 %), Austrii (14 %), Francji i Hiszpanii (po 7 %). Najmniej z Chorwacji, Luksemburga i Cypru (po 1 wypowiedzi z każdego z tych państw).

Opinie respondentów

a) Określenie problemu⁵

90 % respondentów zgodziło się lub częściowo zgodziło, że w łańcuchu dostaw żywności istnieją praktyki, które można by uznać za nieuczciwe praktyki handlowe. W dużym stopniu wyniki te były podobne w przypadku wszystkich grup zainteresowanych stron, z wyjątkiem sektora sprzedaży detalicznej (12 % zgodziło się lub częściowo zgodziło, że w łańcuchu dostaw żywności istnieją nieuczciwe praktyki handlowe, a 88 % nie zgodziło się lub częściowo nie zgodziło – w większości, tj. w 72 %, częściowo się nie zgodziło).

⁴ W przypadku, gdy liczby nie dają w sumie 100 %, wynika to z pominięcia tych, które reprezentują „brak opinii”. W przypadku niektórych pytań występowała zależność (tylko niektórzy respondenci widzieli niektóre pytania, ponieważ pytania były istotne tylko w zależności od poprzednio udzielonej odpowiedzi). Jest to istotne w szczególności w odniesieniu do sektora sprzedaży detalicznej, co oznacza, że wskaźnik odpowiedzi w przypadku kilku pytań jest bardzo niski (3 lub 4 odpowiedzi od 25 organizacji sprzedaży detalicznej). Udzielanie odpowiedzi nie było obowiązkowe i niektórzy respondenci postanowili nie odpowiadać na niektóre pytania.

⁵ Dane procentowe określono na podstawie liczby respondentów, którzy odpowiedzieli na dane pytanie.

Następnie respondentów zapytano, czy daną listę praktyk można uznać za nieuczciwe praktyki handlowe, a odsetek respondentów, którzy zgodzili się lub częściowo zgodzili, że dane praktyki są nieuczciwymi praktykami handlowymi, wahał się w granicach od 80 % (terminy płatności powyżej 30 dni w przypadku wszystkich produktów rolno-spożywczych) do 93 % (jednostronne i mające moc wsteczną zmiany w umowach). Na pytanie o częstotliwość występowania nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności 87 % respondentów stwierdziło, że występują regularnie lub bardzo regularnie. Wszyscy respondenci zgodzili się, że praktyki te mają miejsce regularnie lub bardzo regularnie, z wyjątkiem sektora sprzedaży detalicznej, który stwierdził, że nie występują one nigdy lub że występują rzadko (84 %). 88 % osób fizycznych stwierdziło, że nieuczciwe praktyki handlowe mają miejsce regularnie lub bardzo regularnie.

Respondentów poproszono o wskazanie trzech praktyk, które uważają za nieuczciwe praktyki handlowe i których wpływ jest największy. Spośród ośmiu najczęściej wskazywanych praktyk sześć wymieniono w zasadach dobrej praktyki opracowanych w ramach inicjatywy dotyczącej łańcucha dostaw, a siedem jako nieuczciwe praktyki handlowe w sprawozdaniu Grupy Zadaniowej ds. Rynków Rolnych („terminy płatności powyżej 30 dni” pojawiły się dwukrotnie: na ogół w przypadku produktów łatwo psujących się i produktów rolno-spożywczych ogólnie).

	Częstotliwość	Zasady dobrej praktyki według inicjatywy dotyczącej łańcucha dostaw	Nieuczciwe praktyki handlowe wymienione przez Grupę Zadaniową ds. Rynków Rolnych
Jednostronne zmiany w umowach z mocą wsteczną (w odniesieniu do ilości, norm jakości, cen)	771	*	*
Anulowanie w ostatniej chwili zamówień na produkty łatwo psujące się	316	*	*
Terminy płatności powyżej 30 dni w przypadku produktów łatwo psujących się	275		*
Terminy płatności powyżej 30 dni w przypadku produktów rolno-spożywczych ogólnie	273		*
Narzucanie udziału w kosztach promocji lub marketingu	248	*	*
Jednostronne zerwanie stosunków handlowych bez wskazania obiektywnie uzasadnionych powodów	227	*	
Żądanie płatności z góry w celu zagwarantowania lub utrzymania umów	185	*	*
Narzucanie zwrotów niewykorzystanych lub niesprzedanych produktów	182	*	*
Narzucanie prywatnych norm bezpieczeństwa i higieny, etykietowania lub norm handlowych, w tym rygorystycznych procedur weryfikacji	179		
Narzucanie wnoszonych z góry opłat za wprowadzenie	152	*	

produktu do sprzedaży („opłaty za wystawienie”)			
Zaprogramowana nadprodukcja prowadząca do marnowania żywności	146		
Zatajenie przez jedną ze stron informacji istotnych dla obu stron	114	*	
Przekazywanie osobom trzecim informacji poufnych otrzymanych od partnera handlowego	98	*	
Dodatkowa płatność za korzystne wyeksponowanie produktów na półkach („ceny za ekspozycję na półkach”)	90		
Narzucanie kontrahentowi zakupu innego produktu niepowiązanego („sprzedaż wiązana”)	78		
Niespójne stosowanie norm handlowych prowadzące do marnowania żywności	60		
Obciążanie dostawców kosztami związanymi z ubytkiem lub kradzieżą	40	*	
Narzucanie minimalnego okresu trwałości produktów w momencie zakupu	11		
Inne	83		

W kwestionariuszu poproszono respondentów o wskazanie uczestników łańcucha dostaw żywności, dla których nieuczciwe praktyki handlowe mogą mieć szczególnie negatywne skutki. 94 % respondentów zgodziło się lub częściowo zgodziło ze stwierdzeniem, że takie szczególnie negatywne skutki dotknęły rolników. 83 % respondentów wskazało przetwórców; 66 % MŚP; 60 % konsumentów; 55 % podmioty z państw trzecich produkujące na rynek UE; 39 % handlowców; a 35 % detalistów. Respondentów poproszono także o stwierdzenie, czy zgadzają się, że nieuczciwe praktyki handlowe mogłyby wywołać pośrednie negatywne skutki w odniesieniu do tych grup, i w znacznej mierze otrzymano podobne wyniki.

b) Potrzeba podjęcia działań

Na pytanie, czy należy podjąć działania celem rozwiązania problemu nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności, 95 % respondentów zgodziło się lub częściowo zgodziło. Jeżeli respondenci stwierdzili, że należy podjąć działania, proszono ich wtedy o określenie, kto powinien podjąć takie działania.

- 87 % uznało, że działania powinna podjąć Unia Europejska (według 58 % respondentów wspólnie z państwami członkowskimi; 29 %, że sama Unia Europejska);

- 8 % uznało, że działania powinny podjąć same państwa członkowskie; oraz

- 4 % uznało, że działania powinny zostać podjęte na zasadzie dobrowolnych inicjatyw (54 % spośród tych respondentów stanowiły organizacje sprzedaży detalicznej).

Spośród 87 % respondentów, którzy uważają, że działania powinna podjąć Unia Europejska, 51 % twierdziło, że odpowiednim środkiem jest prawodawstwo, 46 %, że połączenie prawodawstwa ze środkami innymi niż prawodawstwo, a 2 % wybrało działania niezwiązane z prawodawstwem. 97 % tych respondentów uznało, że działania na szczeblu UE zapewniłyby lepsze egzekwowanie przepisów;

95 % respondentów uznało, że działania na szczeblu UE zapewniłyby większą pewność prawa dla przedsiębiorstw; według 94 % respondentów wyrównałyby one szanse na rynku wewnętrznym; według 84 % respondentów przyniosłyby one korzyści w zakresie transgranicznych transakcji w UE; według 84 % respondentów ograniczyłyby one marnowanie żywności; według 80 % respondentów doprowadziłyby one do wyższego poziomu innowacji; a według 75 % respondentów doprowadziłyby do poszerzenia oferty dla konsumentów. 67 % respondentów preferowało zarówno ujednoliconą definicję, jak i wykaz konkretnych nieuczciwych praktyk handlowych; 21 % respondentów preferowało wykaz konkretnych nieuczciwych praktyk handlowych; 11 % preferowało zasady ogólne; a 1 % respondentów nie wybrał żadnego z powyższych przypadków.

Ponadto respondentów poproszono o wyrażenie opinii, czy dobrowolna inicjatywa dotycząca łańcucha dostaw jest wystarczająca, by rozwiązać problem nieuczciwych praktyk handlowych. 75 % nie zgodziło się lub częściowo nie zgodziło, a 22 % zgodziło się lub częściowo zgodziło. Przede wszystkim organizacje wszystkich rodzajów w większości nie zgodziły się lub częściowo nie zgodziły – z wyjątkiem organizacji sprzedaży detalicznej (88 % spośród nich zgodziło się lub częściowo zgodziło) – że inicjatywa dotycząca łańcucha dostaw jest wystarczająca. W przypadku organizacji rolno-spożywczych i handlowych odnotowano stosunkowo wysokie wskaźniki w odniesieniu do „zgody lub częściowej zgody”, nawet jeżeli nie była to, ogólnie rzecz biorąc, preferowana opcja (odpowiednio 43 i 40 %). 81 % osób fizycznych zajmujących się rolnictwem i 69 % innych osób fizycznych nie zgodziło się lub częściowo nie zgodziło.

c) Egzekwowanie przepisów

92 % respondentów zgodziło się lub częściowo zgodziło, że powinny istnieć minimalne normy dotyczące egzekwowania przepisów w odniesieniu do nieuczciwych praktyk handlowych w UE. Poparcie dla wspomnianych minimalnych norm dotyczących egzekwowania wahało się od 20 % w przypadku organizacji sprzedaży detalicznej do 100 % w przypadku organizacji społeczeństwa obywatelskiego (96 % organizacji rolniczych i 87 % organizacji rolno-spożywczych zgodziło się lub częściowo zgodziło).

Następnie respondentów zapytano, które aspekty są ważnym czynnikiem skutecznego egzekwowania przepisów dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych przez organy publiczne. 94 % respondentów wskazało przejrzystość prowadzonych dochodzeń i ich wyników; 93 % respondentów wskazało możliwość nakładania grzywien w przypadku nieprzestrzegania przepisów; 92 % respondentów wskazało możliwość składania skarg zbiorowych; 89 % respondentów wskazało uprawnienia do przyjmowania i rozpatrywania poufnych skarg; 89 % respondentów wskazało wyznaczenie właściwego organu; 73 % respondentów wskazało uprawnienia do przeprowadzania dochodzeń z własnej inicjatywy; a 36 % respondentów wskazało inne aspekty. Organizacje różnego rodzaju i respondenci indywidualni w większości zgodzili się lub częściowo zgodzili z tymi aspektami, z wyjątkiem sprzedawców detalicznych (odsetek tych sprzedawców detalicznych, którzy nie zgodzili się lub częściowo nie zgodzili w odniesieniu do każdego z tych aspektów wyniósł 72–80 %).

2.3. Kwestionariusz skierowany do przedsiębiorstw

Kwestionariusz skierowany do przedsiębiorstw był dostępny w okresie 6 listopada–10 grudnia i otrzymano łącznie 122 odpowiedzi. 35 % respondentów zajmowało się rolnictwem, 48 % – przetwórstwem, 10 % – sprzedażą detaliczną, a 4 % – sprzedażą hurtową (pozostałych odpowiedzi nie sklasyfikowano). Jeżeli chodzi o wielkość przedsiębiorstwa, 70 % respondentów stanowiły MŚP. 7 % respondentów określiło się jako nabywcy, 49 % jako dostawcy, 40 % jako zarówno dostawcy, jak i nabywcy. Bardzo wiele odpowiedzi otrzymano z Belgii, Francji, Włoch, Hiszpanii i ze Zjednoczonego Królestwa (z 18 państw członkowskich otrzymano trzy lub mniej odpowiedzi).

54 % przedsiębiorstw działających jako nabywcy i 89 % dostawców twierdzi, że mają miejsce opóźnienia w płatnościach w przypadku transakcji biznesowych. 14–30 % nabywców stwierdziło, że narzuciło inne nieuczciwe praktyki handlowe w transakcji biznesowych. 44–82 % przedsiębiorstw działających jako dostawcy stwierdziło, że było przedmiotem wyżej określonych nieuczciwych praktyk handlowych.

30 % przedsiębiorców działających jako dostawcy odmówiono zawarcia żądanej przez nich pisemnej umowy. Dostawców zapytano, czy padli ofiarą nieuczciwych praktyk handlowych w momencie, gdy nabywcy prowadzili działalność w innych państwach członkowskich. 24 % respondentów stwierdziło, że znajdowali się w takiej sytuacji „często lub w znacznej liczbie przypadków”. 19 % dostawców stwierdziło, że kontakty z zagranicznym nabywcą w negatywny sposób wpłynęły na możliwość rozwiązywania problemów nieuczciwych praktyk handlowych.

60 % dostawców stwierdziło, że koszty nieuczciwych praktyk handlowych są wyższe niż 0,5 % ich rocznego obrotu. Przy pewnych założeniach pod względem wagi w przypadku każdej kategorii odpowiedzi⁶ można oszacować, że ważne znaczenie handlowe kosztów związanych z nieuczciwymi praktykami handlowymi wynosi od 1,8 % (biorąc pod uwagę 94 odpowiedzi dostawców) do 1,5 % (po odrzuceniu odpowiedzi skrajnych, takich jak „brak kosztów”, „koszty powyżej 5 %”) obrotu tych dostawców. 44 % nabywców uznało, że koszty przestrzegania przepisów są „wysokie lub umiarkowane”.

2.4. Kwestionariusz skierowany do organizacji konsumenckich

W wyniku konsultacji z organizacjami konsumenckimi otrzymano trzy wypowiedzi. W przypadku tych konsultacji chodziło głównie o zebranie opinii organizacji przedstawicielskich konsumentów w kwestii czy i w jaki sposób nieuczciwe praktyki handlowe wpłyną na konsumentów.

Respondenci nie zgodzili się, że wprowadzenie prawodawstwa dotyczącego nieuczciwych praktyk handlowych spowodowałoby podniesienie cen konsumpcyjnych, i zgodzili ze stwierdzeniem, że doprowadziłoby to do zwiększonego zaufania do łańcucha dostaw żywności i wpłynęło korzystnie na inwestycje. Dwóch respondentów zgodziło się ze stwierdzeniem, że warunki pracy w przypadku osób zatrudnionych w łańcuchu dostaw żywności poprawiłyby się (jeden brak opinii). Wszyscy respondenci zgodzili się, że wprowadzenie przepisów UE w sprawie nieuczciwych praktyk handlowych w dłuższej perspektywie przyniosłoby konsumentom korzyści. Dwóch respondentów zgodziło się, a jeden częściowo nie zgodził się, że będą miały miejsce korzyści w krótkiej perspektywie.

⁶ Punkty odniesienia to: „ponad 5 %” (14 odpowiedzi) = 5 %; „2–5 %” (18 odpowiedzi) = 3,5 %; „0,5–2 %” (22 odpowiedzi) = 1,25 %; „poniżej 0,5 %” (24 odpowiedzi) = 0,25 %; „brak lub nieistotne” (16 odpowiedzi) = 0 %.

Jeden respondent zgodził się ze stwierdzeniem, że wprowadzenie przepisów dotyczących nieuczciwych praktyk handlowych w jego własnym kraju przyczyniło się do zwiększenia możliwości wyboru dla konsumentów, zwiększenia zaufania, polepszenia warunków inwestowania w przypadku podmiotów i poprawy warunków pracy osób zatrudnionych w łańcuchu dostaw żywności, i nie zgodził się, że spowodowało wzrost cen konsumpcyjnych (pozostali dwaj respondenci nie mieli zdania). Dwaj respondenci nie zgodzili się, a jeden częściowo nie zgodził się, że wystarczą inicjatywy samoregulacyjne. Dwaj respondenci nie zgodzili się, a jeden zgodził się, że ewentualne negatywne skutki dla konsumentów wynikające z prawodawstwa w zakresie nieuczciwych praktyk handlowych przewyższają potencjalne korzyści (na szczeblu UE).

2.5. Kwestionariusz dla organów publicznych państw członkowskich

Konsultacje z organami państw członkowskich przeprowadzono za pomocą zestawu kwestionariuszy, w których poproszono o: wypowiedzi na temat rzeczywistych lub szacowanych kosztów egzekwowania nowego prawodawstwa w zakresie nieuczciwych praktyk handlowych pod pewnymi warunkami; zaktualizowanie podanych wcześniej (w 2015 r.) informacji o statusie przepisów o nieuczciwych praktykach handlowych w jurysdykcjach krajowych, z uwzględnieniem aspektów egzekwowania; a także o podanie informacji o ocenie skutków i innych badaniach, którymi dysponują państwa członkowskie w tym obszarze. Dane te wykorzystano w badaniu przeprowadzonym przez ekspertów zewnętrznych i bezpośrednio w niniejszym sprawozdaniu z oceny skutków (zob. załącznik 1). Kwestionariusz dla państw członkowskich był oficjalnie dostępny w okresie 2 października–3 listopada 2017 r., ale akceptowano spóźnione zgłoszenia do celów wykorzystania w badaniu przeprowadzonym przez ekspertów zewnętrznych.

2.6. Warsztaty akademickie Wspólnego Centrum Badawczego na temat nieuczciwych praktyk handlowych w łańcuchu dostaw żywności

Warsztaty zorganizowane wspólnie przez Dyрекję Generalną ds. Rolnictwa i Rozwoju Obszarów Wiejskich i Wspólne Centrum Badawcze (WCB) odbyły się w Brukseli w dniach 17–18 lipca 2017 r. W warsztatach uczestniczyli eksperci międzynarodowi, a celem było przedyskutowanie literatury naukowej w zakresie metodologii, skutków i regulacyjnych aspektów nieuczciwych praktyk handlowych. Sprawozdanie przygotowane przez szereg ekspertów i zredagowane przez WCB jest dostępne publicznie (więcej szczegółów dotyczących wyników tych warsztatów znajduje się w załączniku 1)⁷.

2.7. Spotkania *ad hoc* z zainteresowanymi stronami uczestniczącymi w łańcuchu dostaw żywności

Zorganizowano kilka spotkań dwustronnych z zainteresowanymi stronami na wniosek tych stron. Odbyły się spotkania z następującymi podmiotami: Independent Retail Europe, FoodDrinkEurope, EuroCommerce, European Brands Association (AIM), Duńska Izba Gospodarcza, Niemiecka Federacja Sprzedawców Detalicznych, Centrum Łącznikowe Przemysłu Przetwórstwa Mięsa w Unii Europejskiej (CLITRAVI), L'Union Européenne du Commerce du Bétail et des Métiers de la Viande (UECBV), Edeka, REWE, Federation du Commerce et de la Distribution, Europejskie Stowarzyszenie

⁷

[Sprawozdanie](#) Wspólnego Centrum Badawczego, Nieuczciwe praktyki handlowe w łańcuchu dostaw żywności, 2017 r.

Mleczarskie, Międzynarodowa Federacja Mleczarska, United Kingdom's National Federation of Meat and Food Traders oraz Euro Fresh Foods. Na tych spotkaniach dwustronnych koncentrowano się na udzieleniu odpowiedzi na pytania zainteresowanych stron o proces i wynik oceny skutków, aby zainteresowane strony mogły wyrazić poparcie dla przedmiotowej inicjatywy lub sprzeciw wobec niej i poruszyć kwestie istotne dla swojego sektora.

2.8. Grupy dialogu ze społeczeństwem obywatelskim

W ramach grup dialogu obywatelskiego wspólnej polityki rolnej, w których reprezentowanych jest kilka grup zainteresowanych stron⁸, przedstawiono dwie prezentacje z wymianą poglądów. Miały one miejsce dnia 6 listopada 2017 r. (grupa dialogu obywatelskiego – oliwki) i 22 listopada 2017 r. (grupa dialogu obywatelskiego – ogrodnictwo/owoce i warzywa).

⁸ [Grupy dialogu obywatelskiego](#) wspólnej polityki rolnej.